

Hopp - den yngre systemen

Min själ längtar efter din frälsning, jag hoppas på ditt ord (Ps 118:81).

Likasom tro och kärlek samverkar, så är också tro och hopp mycket närbesläktade. Hoppet är bara den yngre systemen när det kommer till verksamhet, liksom tålmodigt väntande på det goda som tron lägger beslag på i löftena; och utan detta hopp kam vi varken leva eller dö i tillförsikt...

Gud gav ett löfte till Abraham att mångfaldiga hans avkomma; men varken han eller Isak eller Jakob levde till det såg det uppfyllt. Men Stefanus säger, "När löftets tid var inne... växte folket och förökade sig i Egypten"; Så har Guds löften sina fastställda tider och perioder, under vilka det finns ett verk för hoppet att utföra, annars skulle själen försmäktas... Hoppet är en medicin mot själens svimningsanfall.

Återigen: under denna väntetid mellan löftet och dess uppfyllelse, kan du drabbas av många vedermödor, genom vilka du måste passera för att komma in i himmelriket - yttre stridigheter, och inre rädslor. Väktarna kan slå dig, och de som bevakar muren kan riva slöjan av dig som vore du en prostituerad och inte en jungfru; du kan få möta sorgens solförmörkelse och Gud tycks dölja sitt ansikte; hans vrede kanske vilar tung över dig och alla hans svallande vågor övergår dig. Du kanske till och med stundom hamnar i en sådan storm, att varken sol eller stjärnor visar sig på flera dygn; en tid under vilken du raglar fram och åter som en drucken, och känner det som du höll på att förlora förståndet... Vad skulle du göra i dessa och liknande fall om du inte fick kasta hoppets ankare...?

Puritan Sermons, Band 2, sid 686-687